mulle mönda kiusatust sündis. Sest aeast sadik lustsime ühheskoos maad möda, temma warrastas suri, minna pissokesi ellajaid. Mis ial püdsime piddi wenna kombel jäggatud sama, agga ei olnud ossad ial ühhesuruseb, waid temma wöttis parremad sutäied ja andis mulle, mis ülle jäi. Olli Kriimsilm wassika ehk warssa röwinud, wai oina ehk sikkokese kinni wötnud ja leidsin ma tedda parrajalt sagi kallal, mis temma küsis sippeldas: seal ärritas ta ammast ja irmutas mind urrisedes ärra, mis läbbi miño ossa temale jäi. Ja kui kahhekeste ärga murdsime ehk lehma mahhakiskusime, siis tulli silmapilgul ta naine seitsme lapsega ulgudes sögi kallale, ja pelletasid mind metsa. Ei mitte küllekondikesiki antud enne mulle kunni üsna paljaks olli närritud; köigega piddin leppima. Täño Jumalale! ma siiski nälga ei näinud. Kallist wana warra nossides toitsin ma sallamahti oma pääd, sest kulda, öbbedat ja muud kallist naudi olli mul küllalti peidus; egga jõuaks praego raud-wanker seitsme koormaga sedda warra ärraweddada."

Kuninga körw sirgus pikkemaks kui Reinowadderi warrandusest kulis, temma astus liggemale ja küssis: ""Kust teie kallist wana warra saite? kust naudi endale pärrisite? Tunnistage awwalikkult ülles!"" Reinowadder wastas: "Mis kasso sest saaksin, kui warra akkaksin salgama, egga ma surres kallist warrast middagi kasa wöi wötta. Teie sundining sowimist möda tahhan köik awwalikkuks ilmutada; ei tohhi ma armastuse egga ädda pärrast middagi salla asja kauemine warjeda, kuulge siis: se warra olli warrastatud! Möningad ollid nöu piddanud ja wandega kinnitanud: teile, aus kuninga issand, otsa tehha, ja kui sel korral warra ni targal kombel nende järrelt ei olleks warrastatud, siis ollekste teie ammogi otsas. Pange tähhele, armoline issand! mis ma ütlen: teie ello ja ön seisis niimetud warra külles. Miño kaddund issa sai selle asja läbbi sure ädda sisse, langes eime aego surma ja tulleb karta — iggawese ukkatusse! Agga köik sündis, armoline kuningas ükenes teie kassoks.

Kui kuningana ehmatades Reinowadderi kolledat juttu olli kuulnud, mis surest warrast ja abbikasa surmast tunnistust andsid, ütles temma: "Mina nomin teid, armas Reinowadder! tulletage meele, mis pik tundmata teekäik teie jalge ees seisab! wähhendage kahhetsemise läbbi rasket inge koormat ja tunnistage meile tõt möda sedda mörtsuka luggu ülles." — Kuningas lissas jure: ""Iggamees olgo wait! Reinowadder tulgo reddeli pealt mahha, astugo liggemale; meie tahhame asja otsust pikkemalt läbbi kulata."" Reinowadderi südda läks julgemaks, temma tulli wihhameestele meelepahhanduseks reddeli pealt mahha, ning astus kuninga ning kuningasa liggemale, kes pikkemalt salla asja läbbi tahtsid kulata. Nüüd walmistas Reinowadder enast ue

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1128